

ವಳೆಯರ ಅಂಗಳು

ಚಿತ್ರ: ಶಿಲ್ಪ ಕಣಿಕಾಂತ

ಕಲ್ಲುಗುಡ್ಡದ ರಹಸ್ಯ ಬಿಂಬಿಟ್ಟ ಗುಂಡ

■ ಮಾರ್ಚಲ್ಲಿ ಆರ್. ಮಂಜುನಾಥ್

ನಾಲ್ಕೆ ದು ಜನ ಕಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಡಿನ ಮುದ್ದುದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಹರಳಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆಯಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಒಂದಲ್ಲ ವರಡಲ್ಲ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರವಾದ್ದರಿಂದ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಷದ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಏಷಯ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದರು.

ಆ ಗುಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬನೆಂದನು ‘ಹಿಂದೆ ಆ ಕಾಡಿನ ಅಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅರಣ್ಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬಿನ ಕಳ್ಳನೆಂದನು ‘ಇದೇನು ದೊಡ್ಡ ಏಕಾರವಲ್ಲ. ಪಕ್ಷದ ಕಾಡಿನಿಂದ ಹುಲಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿಸಬಹುದು. ನಾವು ಹುಲಿಯಂತೆ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಹುಲಿಯ

ಪಂಜಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿ ಹೆದರಿಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸೋಣ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳು ಇವೆಯೆಂದು ಜನರಾತ್ಮೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಯೋಚನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿನು.

ನಾಲ್ಕೆ ದು ಜನರಿರುವ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪು ಕಾಡಿನ ಮುದ್ದೆದಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲುಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ಹರಳನಂತಹ ಕಲ್ಲಾಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಒಳ್ಳೆಯೇಯ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಏನ್ನಾನ ಮಾಡಿ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾರಿದರೆ ಕೊಂಬಗಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಸಭಮಂದೆಂದು ಕೊಂಡರು.

ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೇಯಲು ದನ— ಕರುಗಳು ಬರುವುದೆಂಬ ಏಕಾರ ಆ ಕಳ್ಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಗುಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳ ‘ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದೇನಿದೆ? ಒಂದು ದನದ ಮೇಲೆ ಹುಲಿಯ ಪಂಚವಿನಿಂದ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿ, ರಕ್ತ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಕಾಡಿನಿಂದ ಹೊರಗೆನ್ನು ಬಿಡೋಣ. ಆಗ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಕ್ಕೆ ಈ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ

ಹುಲಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಈ ಕಡೆ ಯಾರೂ ಸುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದನು. ಈ ಕಳ್ಳನ ಮಾತಿಗೆ ಉಳಿದ ಕಳ್ಳರು ಮೇಚ್ಚಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪು ಕಳ್ಳಿನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಅಮೂಲ್ಯ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಳ್ಳಿನ ಹರಳಂಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಅವರು ನಿರ್ಝೋಸಿದಂತೆ, ಆ ಕಳ್ಳಿನ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ದನಗಳು ಮೇಯಲು ಬಂದವು. ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು ಹುಲಿಯಂತೆ ವೇಷ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಕೆಗೆ ಹುಲಿಯ ಪಂಚರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಎತ್ತಿನ ಬೆನ್ನಿಗೆ, ಮುಖಿಕ್ಕೆ ರಕ್ತ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು, ದನಗಳನ್ನು ಬೆದರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓದುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ಪಾಪ ದನಗಳು ‘ಅಂಬಾ’, ‘ಅಂದಾ’ ಎನ್ನತ್ತೆ ದಿಕ್ಕು ತೋರದೆ ಆ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಹೆದರಿ ಓದಿಬಂದವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡ ಗೋಪಾಲಕನು ದನಗಳು ವಿಕೆ ಓದಿ ಬರುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ನೋಡಿದನು. ಒಂದು ಎತ್ತಿನ ಮೈಮೇಲೆ, ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ

ರಕ್ತ ಸೋರುತ್ತಿದ್ದು, ಹುಲಿಯ ಉಗುರಿನಿಂದ ಪರಬೆದಂತಾಗಿತ್ತು. ‘ಒಹೋ ಆ ಕಳ್ಳಿನ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಹುಲಿಗಳು ಒಂದಿವೆ’ ನಾವು ಈ ದನಗಳು ಹೇಗೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ ಎನ್ನತ್ತೆ ಹೆದರಿ ಹುಲಿಗಳು ಕಳ್ಳಿನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೊಗುತ್ತಾ ಮನೆಯತ್ತೆ ಓಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದ.

ಹಳ್ಳಿಗೆಲ್ಲರೂ ಹೆದರಿದರು. ತಮ್ಮ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಆ ಕಳ್ಳಿನ ಗುಡ್ಡದ ಹಕ್ತಿರ ಮೇಯಲು ಹೋಗಿದಂತೆ ತಡೆದರು. ತಾವು ಸಹ ಆ ಗುಡ್ಡದ ಬಳಿ ಹೇಗೋವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೇಗೆರಿಲ್ಲ.

ಆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನಿಧ್ಯ ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡದ ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದು. ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ‘ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಸೋಮಾರಿ’, ‘ಉಂಡಾಡಿ ಗುಂಪು’ ಎಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈರಜ್ಜಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ರೂಪ್ತಿ, ಬೆಂಕೆ ಕಡ್ಡು ತಿಂದಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಬೈಯಲು ಕೆರಜ್ಜಿ ಎಲ್ಲಿಡೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈರಜ್ಜಿಯ ಕ್ಕೆಗೆ ಸ್ಕಾರೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಯಸ್ಸು ಬಿಡುತ್ತಾಣೋ ಎಂದು ಉಂಡಾಡಿಗುಂಡ, ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಓದಿ ಬಂದಿದ್ದನು.

ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಉಂಡಾಡಿಗುಂಡ ಕಳ್ಳಿನ ಗುಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಕಳ್ಳರ ಗುಂಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಿವೇಫಾರಿ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ‘ಒಹೋ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಗ ಬಂದಿದಾನೆ ಅವನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಓಡಿಸಬೇಕೆಂದು, ಹುಲಿಯಂತೆ ಬಂದ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ, ಗುಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ದೊಸ್ಟೆಯನ್ನು ಕ್ಕೆಗೆಸಿಹೊಂಡನು. ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಕಳ್ಳ ಏನು